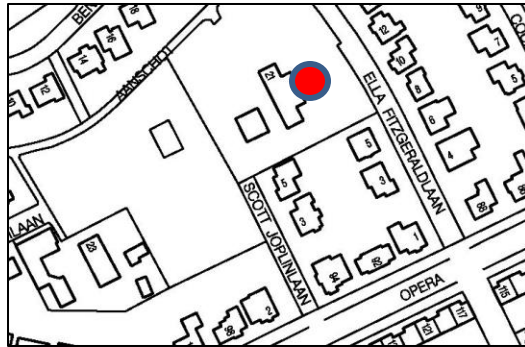

Aanshot 21

Datum van aanwijzing: 10-7-2007

Redengevende omschrijving

Beschrijving

Langgevelboerderij gebouwd in 1933 met zijn lange voorgevel op het noordwesten georiënteerd. Het pand is opgetrokken in een traditionele, harmonieuze doch eenvoudige baksteenarchitectuur.

De boerderij, op een L-vormige grondslag bestaande uit twee bouwlagen onder een mansardedak gedekt door gesmoorde tuile du Nord dakpannen, bezit tegen de zuidelijke kopgevel een afhang onder een lessenaarsdak van golfplaten. Aan de oostelijke zijde verbreedt de boerderij zich waarbij het bovenste dakvlak van het mansardedak doorloopt tot de dakvoet. In het noordelijke deel van de boerderij is het woongedeelte gelegen.

De noordelijke kopgevel van de boerderij bezit op de begane grond twee kruisvensters met luiken en op de verdieping twee T-vensters met stolpramen. De bovenramen zijn voorzien van kathedraalglas. De dakrand is afgezet met een rollaag met smeerzoom met bovenin een bakstenen geveltop.

In de voorgevel van het uitspringende stalgedeelte zit een deur en een venster met een tussenstijl. In de westelijke rechter zijgevel zitten, ter plaatse van het woonhuis, twee kruisvensters met luiken waartussen de voordeur met bovenlicht gelegen aan een ondiep portiek.

In de westelijke rechter zijgevel, ter plaatse van het stalgedeelte, zijn de gevelopeningen van de oorspronkelijke schuurdeuren dichtgemetseld. Vervolgens een drietal enkele staldeuren met daartussen een viertal afwijkende betonnen stalvensters. Boven één stalvenster zit een, door de goot stekend, hooiluik.

De gevel wordt afgesloten door een zinken mastgoot met in de nok, van het door tuile du Nord pannen gedekte dak, een schoorsteen.

De oostelijke linker zijgevel bezit, ter plaatse van het woongedeelte een groot venster met tussenstijlen en kalf. In het uitspringende deel waar het stalgedeelte achter is gelegen een aantal betonnen stalvensters met getoogde bovendorpels.

Op het erf bevinden zich nog enkele bomen en opstallen van latere datum.

Waardering.

De boerderij is een voorbeeld van landelijke bouwkunst in Noord-Brabant van het langgeveltype en kenmerkt zich door een sobere, traditionele vormgeving en de 'boerenesthetica Form Follows Function'. De boerderij bezit esthetische waarde door de eenvoudige doch harmonieuze baksteenarchitectuur.

De stijlkenmerken van de landelijke bouwkunst komen tot uiting in:

- de sobere uitstraling van het gebouw en bijgebouw;
- de splitsing in een woongedeelte (¼ deel) en stalgedeelte (¾ deel) geaccentueerd door de schoorsteen op de brandmuur en de gevelopeningen o.a. de staldeuren;
- de gesloten dakvorm;

De boerderij ligt haaks op de doorgaande weg.

Het oorspronkelijke karakter van het exterieur van de boerderij is in hoofdzaak goed bewaard gebleven. De gaafheid draagt bij aan de architectonische belevingswaarde en is als zodanig

Gemeentelijk monument

zeldzaam.

De bijgebouwen en groenelementen op het erf dragen bij aan de beleving van de cultuurhistorisch waardevolle boerderij als een geheel, maar enkele groenelementen verminderen de belevingswaarde van de omgeving.

De bijgebouwen en enkele groenelementen op het perceel met de boerderij hebben een ensemblewaarde.

De boerderij aan de doorgaande weg maakt onderdeel uit van het oude buurtschap Aanschot. De ruimtelijke samenhang met de andere boerderijen is niet meer duidelijk waarneembaar, maar ze vormt een bijzonder element in een veranderende omgeving.

De boerderij bezit een cultuurhistorisch belang als voorbeeld van de sociaaleconomische en agrarische ontwikkeling in het gebied en als voorbeeld van de typologische ontwikkeling van de boerderij.

De boerderij aan de doorgaande weg maakt onderdeel uit van het oude buurtschap Aanschot. Het pand bezit een typologische zeldzaamheid als voorbeeld van de late ontwikkeling van de boerderijen en is zeldzaam door zijn gaafheid.

De boerderij maakt deel uit van de lintbebouwing aan het buurtschap Aanschot. De historische samenhang van het buurtschap is door de nieuwbouwwijk verstoord.

De boerderij bezit een stedenbouwkundige waarde als onderdeel van een oudere structuur binnen een stedenbouwkundig vernieuwde omgeving. Het pand bezit als herkenning en overblijfsel daarvan een landschappelijke waarde.